

VECKOBLADET

Fredag 22 september

Utkommer fredagar

2000 26:e årg.

27

Kort rapport från det extra årsmötet

Tisdagen den 5/9 höll Vänsterpartiet Lund extra årsmöte. Anledningen till detta var att en medlem ur styrelsen av sagt sig sitt uppdrag och fyllnadsval behövde förrättas. Övriga punkter på dagordningen var bland annat en diskussion om det uttalande om kongressen som lokalorganisationens styrelse, med knapp majoritet, antagit i början av juni.

Nominerade till posten som ordinarie styrelseledamot var Matz Gustafsson och Andreas Bakken. Valet av denna post förlöpte på följande vis:

Matz Gustafsson 28 röster,
Andreas Bakken 11

Då Matz Gustafsson blev vald behövde fyllnadsval även förrättas till den suppleantpost han tidigare innehåft i styrelsen. Nominerade till denna post var Andreas Bakken och Anders Nergaard. Detta val förlöpte på följande vis:

Anders Neergaard 31 röster, 8 röster

Het debatt

Diskussionen angående styrelsemajoritetens uttalande om kongressen, utvecklades till en het och animerad debatt. Styrelsemajoriteten kritiserades för att vilja splittra partiet och för att vilja utdefiniera vissa kategorier av medlemmar ur partiet. Denna debatt utmynnade i att ett uttalande som fördömde styrelsens agerande antogs, efter ett yrkande från Olof Norborg. Mötet valde även att anta ett yrkande som förklarade att mötet var nöjt med Vänsterpartiets kongress.

På grund av svår tidsnöd fick ett förslag till uttalande från Sven-Hugo Mattson angående partiets syn på Kuba bordläggas.

NIKLAS SELBERG

Sex, drugs and rock-n-roll

Sex och politik är förstås evigt aktuella ämnen i den här spalten. Men när nu Veckobladet – utan tvivel för att bättra sviktande upplagesiffror – vill fokusera kring sex är min första reaktion att säga att vid min ålder står man över sånt där. Då erinrar jag mig en kommentar av den engelske dramatikern John Osborne, han med "Se dig om i vrede", som skrev att sex är ett ämne som alltid återkommer och förblir centralt för oss alla: "Remember, even aunt Edna has an itch under the tea tray". Fast är det rätt att kalla sexualiteten en klåda? Nog är det mer av hunger, behov av bekräftelse och närhet. Så för all del, under skydd av den anonyma signaturen, kanske man ändå ska göra några banala reflexioner.

Social konstruktion

För det första är det ju så att man lugnt kan anse sexualiteten vara en social konstruktion. Det är hjärnan som det viktigaste könsorganet, även om det i och för sig kan finnas andra kroppsdelar inblandade. Vi är på detta område vidöppna för all slag uppfostran, prägning, påverkan för att inte tala om tidsanda och modevågor. Själv sörjde jag mycket i 15-årsåldern över att Jönköpingsflickorna enbart tänkte på killar med svart bakåtslickat hår. OK, det kom andra tider sedan, men jag har alltid haft ett behov av revansch för de olyckliga kärlekar jag då ådrog mig.

Sjuttioalet blev en oerhörd befrielse på ett stort antal personliga plan. Det tidigare helt dominerande var rädsan för oönskade graviditeter och den minskade i takt med att p-pillren blev tillgängliga. Men det var så mycket mer som kom: den nya musiken, öppenheten. Och satt inte kläderna liksom lösare på flickorna på den tiden?

Tillsammans?

Sjuttioalets sexualvanor är aktuella i Lukas Moodyssons film, som härmed omnämns för tredje gången i rad i denna spalt. Jag tycker filmen är en charmfull bagatell, med väl återgivna tidstrogna interiörer och repliker, men verkligen inget mästerverk. Dess framgång ser jag som ett tecken på hur stort behovet är av att betrakta det förtalade årtiondet på nytt. Det skulle behövas skrivas och filmas och dramatiserats mycket mer. Jag är säker på att det snart kommer rena äreräddningar, ungefär som när 1700-talets svenska frihetstid, länge förtalad av de konservativa, senare blev återupprättad som en blomstringstid för både andliga och materiella näringar. Men visst kan man bedriva självkritik över vad man gjorde på sjuttioalet, inte minst med sin sexualitet. Jag tillhörde väl inte de mest naiva som i efterföljd till Inge och Stens "Kärlekens ABZ" såg sex som en oskyldig, nöjsam och till intet förpliktigande fritidsaktivitet, men nog var jag övertygad om vikten av att inte sätta gränser – "öppna ditt äktenskap" hette en annan populär bok. Det visade sig kunna bli lite väl öppet, helt enkelt.

Je ne regrette rien

Moodyssons film tar upp temat med barnen – det var de som fick sitta emellan. Han har rätt, och till det kan man bara foga att barn alltid får sitta emellan på det ena sättet eller det andra. Det är inte säkert att vi som växte upp i tider av strängare sexualmoral mådde så bra heller. Och i efterhand, även när man har facit till ett och annat, så är det ändå omöjligt att ångra sig. Jag är glad och tacksam över att ha fått uppleva det lustfyllda sjuttioalet. När jag ser på unga människor i 20-30-årsåldern nu kan jag nog tycka att de har en lite väl äppel-

kindad syn på livet, med evig trohet och så. Vackert tänkt, men här hjälper inte de bästa avsikter. Det är nämligen det som är det hemska och häftiga med sexualiteten: det finns en liten svart demon där nånstans i maggropen som långa tider kan verka nog så förnuftig, tämjd och civiliserad. Men när man minst anar det kan demonen vakna till liv sända dig till himmeln eller kasta ditt liv över ända.

LUCIFER

Kärleken och revolutionen

Kärlek. Revolt. Passion. Revolution. Förälskelse. Kreativitet. Frihet. Skapande. Omvälvning. Nydaning. Glöd. Svårt att säga vart det ena slutar och nästa börjar. För visst är det så att kärleken och revolutionen hänger ihop.

På många sätt. I kärleken finner vi styrka att kämpa och mål för vår kamp. Altruism är endast sublimerade drifter om vi talar med Freud. Hur ska vi då förstå något så stort som socialismen?

Klasskampen i Sverige må vara tydligast i skolexemplet om löneförhandlingar. Men klasskampen är också ideologisk. Värden bärs alltid upp av sociala strukturer. Därför ska vi inte bortse från ideologin. Den är viktig och i dagspolitiken manifesteras den i vår syn på utbildning och dagis och familjen. Men också i kärleken.

Det här numret handlar om kärleken. Och sexualiteten. Vi skriver om porr. Vi skriver om RFSUS kommande kongress. Vi skriver om sexualundervisning i Lunds skolor.

Så blir det kultur och refererat från det just genomförda extra årsmötet. Och en hel del debatt. Men som någon har sagt till mig: Motsatsen till kärlek är inte hat – det är likgiltighet.

RED

Sexualundervisning

Visningen av dokumentären Shocking Truth ledde under våren till en kort men intensiv porrdebat, samtidigt som media rapporterar om ett antal grova gruppvåldtäkter. I en rad diskussioner fann jag mig framhålla att skolan har en viktig roll att fylla i arbetet med dessa frågor. För den som vill undvika moralpanik och onyanserade, kategoriska fördömanden, framstår skolans sex- och samlevnadsundervisning som ett forum för ett konstruktivt, långsiktigt och förebyggande arbete. Här kan skolan ge en sundare motbild till den syn på sexualitet som förmedlas av pornografin, och ge ungdomar möjlighet att diskutera känslor och relationer med varandra och med vuxna.

Tyvärr är det så att denna viktiga funktion hos skolan som jag ville lyfta fram, är en idealbild som inte har någon motsvarighet i skolan idag. När man pratar med ungdomar som går på gymnasiet idag bekräftar de att ingenting har förändrats de senaste åren. Man får alldeles för lite sex- och samlevnadsundervisning, och den undervisning som förekommer har stora brister.

Den är ofta ensidigt fokuserad på den biologiska aspekten, på fortplantning, preventivmedel och könssjukdomar. I den mån några vidare diskussioner förekommer upplevs de av många, framförallt tjejer, som mycket grabbdominerade. Perspektivet är snarare "Har män ett behov av att titta på porr?" än "Hur uppnår man jämställdhet i vardagen?"

När jag lade framfrågan för den moderata ordföranden i Utbildningsnämnden, och vi kunde bekymrat konstatera att det var lika illa ställt idag som när hon gick i skolan. Detta ledde till att vi bestämde oss för att gemensamt

försöka lyfta frågan, och resulterade så småningom i en skrivelse till Utbildningsnämnden där vi föreslog att skolorna särskilt ska redovisa hur man arbetar med undervisningen i sex- och samlevnad. Vidare föreslog vi att en arbetsgrupp skulle tillsättas för att ta fram ett förbättrat undervisningsprogram, samt att nämndens politiker ska ges möjligheter till "studiebesök" och att följa sex- och samlevnadsundervisningen.

Efter diskussioner i nämnden ändrades uppdraget från att central en grupp, till att istället varje skola ska ar-

beta fram planer för hur man ska förbättra undervisningen.

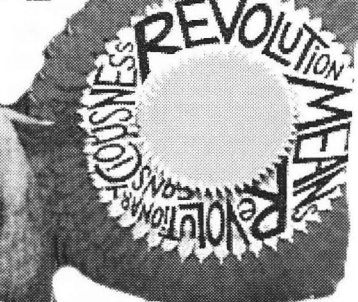
Framtiden får visa hur bra det blir, personligen tror jag att det är lång väg kvar att vandra och tänker även i fortsättningen försöka hålla ögonen på och driva frågan. Jag ser det dock som ett framsteg att har lyfts upp på dagordningen, och genom min "ohederliga allians" med (m) fått status som politiskt prioriterat direktiv från Utbildningsnämnden till skolorna.

MONICA BLOMQVIST

Att måla skökan

Må vara att människan alltid har moraliserat och ondgjort sig över sexualitet och lust, men jag vågar påstå att det inte är alla sexuella skildringar som varit underställda censuren. Det är den frigörande, jämlika och kittlande sexualiteten som tiderna igenom varit föremål för förbud. Den sexualitet som varit utmanande, nyskapande och därför farlig. Den sortens sexualitet är fortfarande kontroversiell och kontrollerad. För vad är pornografin annat än ett sätt att fånga sexualiteten?

Ordet pornografi kommer från grekiska och betyder bilden av skökan. Varje gång vi säger något om pornografi måste vi göra det med utgångspunkten att porren inte är en avbildning av lusten – varken den känslöfyllda eller rent kroppsliga – utan av den smutsiga, prostituerade och föraktade människan.

kan. Bilden av skökan. Det kan de flesta kvinnor bära vittnesbörd om. Särskilt de som på grund av sin ålder eller sociala situation har för dåligt självförtroende för att säga "Nej, det här ställer jag inte upp på". Det faktum att de aldrig sett bilder av en sexualitet som gör deras roll till handlande och bejakande spelar också roll.

Men bilder måste vi ha, och gärna flera. Att vända sig emot

sexuella skildringar vore att gå reaktionens ärenden. Lösningen är dock inte att satsa på "en positiv pornografi", eftersom hela uppdelningen av pornografin i ond och god är felaktig och missledande. Pornografi är förtryck och, som ibland görs, att dela upp porren i "partyporr" och "vårdsporr" är också det absurda i att tala om "partyfascism". En sexuell skildring fri från förtryck är inte att beskriva som porr.

Någonstans här har porrdebatten irrat vilse. Det talas om pornografin som om den skulle finnas oberoende av samhälle. Man fastnar i detaljerna och det viktiga blir sexuell handling som ska vara tillåten att visa på film. På så sätt urartar debatten snart till inget annat än subjektiv moralism. Alla definitioner av sexualitet sker inom ett givet samhälle och vissa givna strukturer. Sexualiteten kommer därmed att representera de maktstrukturer som finns i samhället. Det är tragiskt att veta att det finns så många människor som väljer pornografins verklighet framför den andra verkligheten, den som finns i mötet med andra människor. Ett sådant val kan bara förstås utifrån en oerhörd känsla av alienation.

Pornografins problem rymms inte i en kort artikel eller ens i en lite längre film. Pornografins problem är vårt samhälles problem. En sexualitet fri från kommersialism skulle kunna ge oss resurser att ifrågasätta och kraft att förändra det samhället.

ROBERT

RFSU och den sexuella revolutionen

"Jag drömmer om den dag då alla barn som föds är välkomna, alla män och kvinnor är jämlika och sexualiteten ett uttryck för innerlighet, ömhet och njutning"

Detta sade en kvinna vid namn Elise Ottesen-Jensen i samband med att hon 1933 grundade RFSU tillsammans med några socialt engagerade läkare och några fackligt och politiskt aktiva. Kunskapen om sexualiteten var på den tiden låg. Preventivmedel var svåra att få tag på, särskilt för den som var

fattig. RFSU skapades genom insikten att sexualpolitiken inte går att frikoppla från de villkor människor lever under. Både ekonomiska och sociala krav kopplades till kraven om sexuella rättigheter. Rörelsen är idag en etablerad organisation som sysslar med utbildning och opinionsbildning i sexualpolitiska frågor. För att kunna hålla sig oberoende av finansiärer driver rfsu ett företag som säljer bland annat preventivmedel.

Inte bara enskilda individer är medlemmar i RFSU utan även ett

brett spektrum av intresseorganisationer och politiska partier, däribland både Vänsterpartiet och Ung Vänster. Om bara två veckor är det dags för kongress. Då är Ung Vänsters och Vänsterpartiets ombud med och röstar. RFSU för en sexualpolitik som både i teori och praktik till stor del överensstämmer med Vänsterpartiets. Till exempel är jämlikhet mellan könen ett viktigt mål vi delar med RFSU. På den dagspolitiska agendan står krav på exempelvis kortare arbetstid och bra barnomsorg. Den kom-

mande kongressen ska anta ett nytt "idéprogram". Programmet spänner över hela det sexualpolitiska fältet och är överlag väldigt bra. Vi kommer förmodligen att bidra med en del, men kan också bli inspirerade i vår egen sexualpolitik.

HANNA GRANÉR

Kärleken till musiken

(och trånaden att bli sedd) kan förmå en inbiten New Orleans-cat att spela Rosenberg på Lunds kulturnatt. En av denna tidnings redaktörer kallade kulturnatten för "amatörernas julafton" (Gunnar Sandin i sds 16/9) och förutspådde att nattens dagar är räknade. Det är riktigt att proffsen har dragit sig tillbaka. Nog är det också så att tonåringen redan går på kryckor. Tidigare år bjöd bokhandlarna på smakbitar av författare och poeter. Den enda kommers som återstår är snabbmatarnas. Falafelkungen och korvgubbarna hade långa köer av unga kkk (Kultur-Korv-Konsumenter).

Till de seriöst syftande kulturutövarna av den gamla sorten får

man räkna de grånande amatörerna i Röda Kapellet, som denna kväll, enligt Arbetets konsertguide Lennart Bromander stod för det mest ambitiösa inslaget genom sitt framförande av Hilding Rosenbergs "Järnålder" i Kulturens auditorium.

Vid den första föreställningen var salongen "smockfullt" (som inledaren uttryckte sig) (230 platser) vid den andra halvtbesatt. Så besatt var också publiken att den satt kvar! Inte mycket av kulturnätternas plågoris – klappande stolar och smällande dörrar när kulturjagarna smög ut och in. Tack för det.

RUNE LILJEKVIST

Gratulerar!

En gång i tiden kritiserade jag regionrådet Ann-Mari Campbell (v) för att hon hade accepterat en skattesubventionerad förmånsbil. Hon försvarade sej bland annat med att skattemyndigheterna betraktade hennes hem i Bunkeflo och inte regionkansliet i Kristianstad som arbetsplats, och att hon därför inte hade avdragsrätt för resor dit.

Ni har kanske läst på sistone om förhållandena i region Västra Götaland. Där betraktar fogden kansliet i Vänersborg som arbetsplats för regionråd och politiska sekreterare som alltså har rätt till reseavdrag, trots att arbetsgivaren ersätter deras resekostnader – varvid de kommer upp i en total er-

sättning av upp till 40 kr milen.

Nu har skattemyndigheterna också i Skåne vaknat och ska utreda våra regionala regionråd. Rimligen kommer de till samma slutsats som kollegerna i Göteborg. Själv har jag som stöd för deras bedömning skickat in det vb-nummer där Ann-Mari Campbell berättar att hon kör till Kristianstad i snitt tre gånger i veckan elva månader om året. Jag har intresse av att saken blir utredd eftersom jag representerar vänsterpartiet i en länsskattemängd.

Ann-Mari Campbell och hennes kolleger lär alltså få igenom sin möjlighet till dubbel körersättning. Det är bara att gratulera.

GUNNAR SANDIN

Lundatrafiken ökar, trots vackra ord

Under 1999 ökade vägtrafikarbetet i Sverige med 2,6 procent, inte långt från den europeiska medelnivån 2,8. Den uppgiften kan ställas mot riksdagens mål att minska trafikens utsläpp med 2 procent. Och i Lund var det troligen mer eftersom stan växer så starkt. Det blir förmodligen också mer de närmaste åren.

Det konstaterade Tekniska nämndens ordförande Jörgen Jörgensen på den trafikdebatt som nämnden i måndags arrangerade med anledning av kampanjdagarna "I staden utan min bil". Fp-politikern Jörgensen passade för övrigt på att berömma den aktuella budgetuppgörelsens inslag med halverad moms för kollektivtrafiken, som ju vänsterpartiet var initiativtagare till.

Attityder inte nog

Vägförökningen är alltså den handfasta bakgrunden för alla diskussioner och initiativ om trafiken (även Skånes Naturvårdsförbund arrangerar ju en debatt i dagarna). Den gör att flödet hela tiden sväller på de flesta gator och inte minst på de stora infartslederna mot centrum, som en publikröst från Väster påpekade. Själv bodde han på en gata där det kör 17 000 bilar om dagen. Han fruktade att de blir fler om någon månad när parkeringshuset Lund Västra med dess cirka 400 platser öppnar. Vad tänker politikerna göra åt det, undrade han.

Solveig Ekström Persson, s-trafficpolitiker, kom med en lång rad vackra ord om ändrat individuellt beteende, nya värderingar

och annat. Men hon avbröts av den utmärkte debattledaren Christer Ljungberg (från konsultfirman Trivector) som sa ungefär: "Folk på Väster kan inte vänta på attitydförändringar. Vad tänker politikerna göra nu?"

"Sänka fartgränserna", svarade Ekström Persson, och därmed fick man nöja sej för kvällen.

Beröm åt Lund

Annars fick Lund beröm. Det var Skånes bästa kollektivtrafikstad, berättade Länstrafikchefen Gösta Ahlberg, omkring en tredjedel av arbetspendlarna åker kollektivt. Det var också Sveriges bästa cykelstad, fyllde Christer Ljungberg i. Dessutom påpekades att Lund hade en strategi för trafikmiljöfrågorna och att bilisterna körde mjukare än i Malmö. Men kritiska synpunkter förekom naturligtvis. Varför får inte cyklisterna automatiskt grönt vid trafikljusen. Omläggning pågår, berättade Jörgensen, men den lät inte särskilt lovande. Guppen på bland annat Svanegatan skapar ryckighet i trafiken och därmed ökade utsläpp, hävdades det ur publiken. Men det var helt fel, svarade Ljungberg med hänvisning till en forskarrapport.

Många pensionärer flyttar till Lund, påpekades det också, men deras intressen tas inte till vara eftersom politikerna är för unga. En modig student bekände att han brukade cykla på trotturen men blev hårt nedtagen.

Spontan applåd

Men i botten ligger som sagt de nationella och strukturella frågorna. Tom Hedlund från Naturvårdsverket påpekade förslaget att transporter är för billiga, en inte helt opportunistisk åsikt i dessa blockadtider, och att människor tenderar att använda tidsvinster i pendlingen till att flytta längre ut från arbetsplatsen. Vi är på väg mot en amerikansk situation, menade han, med boende- och rörelsemönster som är omöjliga att tillgodose med kollektivtrafik. Bilvännarna var i minoritet bland dem som yttrade sej. En påstod emellertid att han behövde bilen för att kunna utnyttja AG-Favörs erbjudanden om billiga läskbackar. Men då fick Solveig Ekström Persson kvällens spontana applåd: "Jag har varit på Knutpunkten i Helsingborg", berättade hon, "och sett vilka fantastiska bördor som folk kan transportera på kärror i trappor och hissar bara viljan finns."

Jörgen Jörgensen påstod en smula oförsiktigt dels att det bara återstod två trafikproblem i själva stadskärnan (nämligen Mårtensstorget och Bangatan), dels att Lundatrafiken inte längre gav några hälsorisker. Här blev han motsagd av sakkunskapen: astmatikers problem förvärras av dieselavgaser och bullerproblemen finns kvar.

Inte bara centrum

Annars har Jörgensen naturligtvis rätt i att trafikdiskussionen i Lund alltför lätt koncentreras på stadskärnan, som bara står för 3

procent av den totala trafikmängden. Rätt mycket av diskussionen ägnades den till synes eviga frågan om konkurrensen mellan stadskärnans butiker och externa köpcentra. Här suckade Eva Sjölén i panelen: det är svårt att samordna kommunernas intressen och den nationella lagstiftningen ger inte mycket stöd till den som försöker styra.

Kloka ord, vackra ord, insiktsfulla inlägg, inte minst från publiken. Men under tiden växer biltrafiken, till synes obevekligt. Vad bör göras?

GR

PRENUMERERA PÅ	
FLAMMIMAN	
☐ Tre månader för 75 kronor ☐ Halvår, 395 kronor ☐ Halvår, 250 kronor ☐ Jag vill betala via autogiro, 35 kronor/månad	
Sändes till: Norrskenflamman Svarspost 111 816 700 110 22 Stockholm	
Namn:	Adress:
Postadress:	Telefon:
PORTO BETALA	

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Vecko (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Svar till Monica Bondeson och Ulf Nymark

I sitt avsägelsebrev (vb 26) kommer Ulf Nymark och Monica Bondeson med en rad påståenden om, och anklagelser mot vad de kallar för "den nya majoriteten" i Vänsterpartiet Lund.

UN och MB skriver att de inte längre kan ta ansvar för den politiska utvecklingen i Vänsterpartiet Lund. Orsaken till detta avståndstagande är att det extra årsmötet valde att inte instämma i den så kallade "Lundalinjens" fördömande av partiets kongress, och inte heller såg någon anledning att anta ett uttalande som framhöll vikten av att idag hålla vakt gentemot icke-demokratiska tendenser.

De icke-demokratiska tendenser som UN och MB finner det så angeläget att hålla vakt mot, är det som enligt deras världsbild går under benämningen traditionalister, och står i motsättning till den så kallade Lundalinjens förnyare. Vi finner ambitionen att dela in partiets medlemmar i traditionalister kontra förnyare i dagens vänsterparti synnerligen irrelevant. Likt don Quixote i kamp med väderkvarnarna sökte man envetet hålla liv i en för länge sedan överspeld konflikt, istället för att ägna sig åt konkret politiskt arbete.

Den så kallade nya majoriteten anklagas för att vara negativt inställd till den så kallade Lundalinjen. Att det finns en utbredd motvilja inom lokalorganisationen mot den så kallade Lundalinjen torde vara föga förvånande. Till detta ser vi två orsaker: För det första är vi trogna partiets linje, och kan alltså inte vara positiva till en linje som förespråkar partispjälling och en rad politiskt tveklaktiga diffusa ställningstaganden. För det andra, varför

skulle vi vara lojala mot en idéströmning, som kännetecknas av intolerans och intellektuell ohederlighet, vars företrädare är fullkomligt ointresserade samarbete. UN anklagar vidare den så kallade "nya majoriteten" för att begagna sig av "disciplinerat enhetligt gruppröstande". Vi finner det något krystat att skapa en konspirationsteori av något så grundläggande och självklart, som det faktum att man röstar på dem man vill se valda, och inte röstar på dem man inte vill se valda. Det finns ingen naturlag som säger att vissa människor alltid ska få åka på konferenser ondy. Förtroende är istället något som måste förtjänas. Det vore lämpligt att de som känner sig utpetade, reflekterade över om deras eget agerande kan vara orsaken till att de inte har majoritetens förtroende, innan man hänger åt självömkande och konspirationsteorier.

UN skriver att "en klar indikation på hur klimatet ... förändrats är att det idag åter betraktas som kontroversiellt att utpeka en kommunistisk diktatur som just - diktatur". Vi skulle snarare vilja betrakta Ulfs upprördhet, över att det extra årsmötet inte antog det föreslagna uttalandet om Kuba, som en klar indikation på Ulfs nonchalans när det gäller intern demokrati. Som Ulf mycket väl vet, bordlades uttalandet på grund av tidsbrist. Att kräva att ett uttalande ska antas utan någon som helst möjlighet till diskussion eller yrkanden, finner vi oerhört nonchalant gentemot lokalorganisationens medlemmar. Att sedan utmåla alla som inte var beredda att åsidosätta den interna demokratin som förespråkare för diktatur, är ett slående exempel på en debatteknik enligt principen "goddag yxskaft". Däremot ser vi fram emot en seriös diskussion om Kuba, som kanske också kan leda till en mer nyanserad och mer meningsfull kritik.

Avslutningsvis vill vi säga att vi har all respekt för UN:s och MB:s beslut. Kan man inte förlika sig med en politisk utveckling som innebär att man accepterar de beslut som partiets högsta beslutande organ fattat, och som följer

Vänsterpartiets utveckling nationellt, är slutsatsen att man bör avgå från sin styrelsepost helt korrekt.

MONICA BLOMQVIST
MATZ GUSTAFSSON
KARNA LARSDOTTER
NIKLAS SELBERG

Grumlig demokratiuppfattning

Vid Vänsterpartiets, i Lund, extra årsmöte blev styrelsemajoriteten prickad för sitt uttalande om (v):s senaste kongress. Det fanns två förslag till uttalande, ett från Olof Norborg och ett från Niklas Selberg (NS) och Martin Wolgast (MW). Båda uttalanden gick igenom på årsmötet.

Jag stödjer styrelsemajoritetens uttalande och är oroad över kritiken som förs fram.

Demokratiuppfattning

Jag är orolig över ifrågasättandet av vårt parlamentariska arbete som det förs fram i NS och MW:s förslag till prickning. De skriver: "riskerar vi att hamna i ett läge då vi administrerar en i grunden borgerlig politik". Även i övrigt i förslaget finns grumliga skrivningar som kan tolkas som ett ifrågasättande av vårt parlamentariska arbete. Vänsterpartiet har nu varit med i riksdagen och tagit fram nästa års budget. Den innehåller också en sänkning av moms på kollektivtrafik, en satsning på tandvård och en höjning av bostadstillägget för de sämst ställda pensionärerna. Jag vet inte vad NS och MW har för bakgrund när man vill kalla detta för en i grunden borgerlig politik. För mig är det här banne mig viktiga saker. En borgerlig politik i det här läget hade inneburit kraftiga skattesänkningar för de mest välbeställda.

Parlamentet viktigt

Vårt parlamentariska arbete är viktigt. Det är bara i parlamentet vi kan lösa de oerhörda orättvisor vi har i vårt land. Det är viktigt att Vänsterpartiet är med och påverkar i det här läget när Sveriges ekonomi, reall, växer mer än någonsin. Att delta i parlamentariskt arbete står inte i någon som helst motsättning till det utomparlamentariska arbetet. Det finns

i NS och MW:s förslag till uttalande som kan tolkas som en motsättning. All erfarenhet talar för att parlamentariskt och utomparlamentariskt arbete i Vänsterpartiet går hand i hand. Det är ofta personer som deltar i parlamentet som också finns med i det utomparlamentariska arbetet. Ett exempel: När V-Lund var som starkast i parlamentet, i början av åttiotalet, var också vårt utomparlamentariska arbete som starkas med höstfester, nära tusen vb-prenumeranter, stora första majdemonstrationer, deltagande i kärnkraftsomröstningen och många vänsterpartister i solidaritetsarbete.

Det är, enligt min mening, ingen tvekan om att vår styrka i parlamentet också födde lusten till utomparlamentariskt arbete.

SVEN-HUGO MATTSSON

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 25/9 klockan 19.00, Inför kommunfullmäktiges budgetmöte 28-29/9, Lundafstigheter 27/9 m m.

UNG VÄNSTER
Lördag 23/9 klockan 10.00 lokalen Samling inför Aktionsdag (torgmöte N Fäladen). Tema: EMU.

ÖVRIGT
Söndag 24/9 18.00. Smålands nation. Studiecirkel på Kapitalet.

RÖDA KAPELLET
Sön. 24/9 18.45 Rep m Joakim inför program 30/9 om folkbildningsbistånd i Sydafrika. Repertoar: 43, 59, 84:2155:1, 217, 237, 284, 294, 315 och 353. Öppningslåt nr 4416.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av:
Robert Nilsson
Näste redaktör:
Rune Liljeqvist

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersgatan 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-12 31 23. Manus mottages även som e-brev: vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! RTF-format.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljeqvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13